

jaarsconcert van het Blazersensemble. FOTO JOOST VAN DEN BROEK - DE VOLKSKRANT

ers in een verstilde 'Joni Mitchell Jongere' (Rianne Botma, 18) en in bespeeler van een walsende ini-accordeon (Jet Zoon, 17), en vaderlijk rapping (W-ré, 13) kreeg het voor elkaar daas- en hereningers in de zaal ee te laten priemen in de lucht, aarbij co-presentatrice Hanneke roenteman de sfeer eveneens epeel hield en het latente meezou- nde onderwerp 'kindercompos- tie Mozart' (8 jaar: opera KV 51 i *finta semplice*) kunstig wist te rsmijden.

Een geoliede machine was ook

het schrijftafeltje op rails, waaraan Schneeman post van Mozart sorteerte en aaneenmonteerde ter in- leiding van drie *Gran Partita*-frag- menten.

Mooi gespeeld. Want daar zijn die blazers goed in. Net zo goed als in massa-jammen met Afrikanen, Aziaten en kindercomponisten, waarbij even de illusie valt te koesteren dat de macht van de muziek alle barrières breekt en Rita Verdouk alleen nog maar op blokfluit- les hoeft te gaan bij Bart Scheem- mann.

Roland de Beer

klein

eweldige Amsterdamse cultuur- leid. Daar zou ik een groot ap- uas voor moeten vragen, maar dat en we een andere keer.

'Ik had een prachtig plan ge- aakt met onder meer een veertig- ippig orkest uit Italië', vertelt

Bono zorgt voor spanning

AMSTERDAM - U2-voorman Bono zegt dat zijn campagnes tegen de armoede in de wereld, zoals bij het muziekfestival Live8, spanningen hebben veroorzaakt in de groep. De zanger meldde op de BBC Radio dat hij zelfs even bang is geweest U2 te moeten verlaten.

ik de wereld in beweging zetten'

Interview | Theatremaker Wijnand Stomp

'Theatraal verteller' Wijnand Stomp struint al twintig jaar Suriname, de Antillen en Afrika af naar verhalen en geeft ze vervolgens een universele lading mee. 'We moeten meer initiatief nemen, een plek afdwingen.'

Van onze medewerker
Bart Deuss
AMSTERDAM

Wijnand Stomp

FOTO STEFANA CARAMANICA

Twintig jaar bestaat Kalebas Producties inmiddels, het 'verteltheater' voor kinderen van Wijnand Stomp, nu neergestreken in de fraai verbouwde Philharmonie Haarlem. Stomp haalt voor zijn vertellingen inspiratie uit allerlei culturen: het nieuwe stuk *Lisa & de winter* gaat bijvoorbeeld over een meisje op een Caribisch eiland dat verlangt naar sneeuw en ijs, en wordt gespeeld met de multi-instrumentalist Andro Biswane en een danseres van Indiase herkomst, Kalpana Raghuraman.

De grote constante in Stomps theater is de slimme en brutale spin Anansi, zijn alter ego op toneel. Hij kwam er mee in contact via zijn leermeester Hassan Gnaoui, de overleden Marokkaanse theatermaker, filmer en verteller. 'We werkten in Amsterdam aan een voorstelling over honger. De Anansi figuur zou daarbij worden gebruikt. Bij het verdelen van de rollen zei Hassan tegen mij: "Jij bent Anansi." Leek me leuk om die te spelen. Toen keek hij me indringend aan en zei opnieuw: "Jij bent Anansi." Ik begreep niet wat hij bedoelde maar later viel het kwartje.

'Bij die voorstelling over honger dook Ghana als bron van de spin op. Daar kennen ze hem als de schelm Ananse. Van mijn familie uit de Antillen hoorde ik later over hun variant, Compa Nanzi, terwijl ze in Suriname spreken over B'Anansi.'

Het weerspiegelt Stomps roots: een vader van Curaçao, wiens ouders uit Suriname kwamen. De moeder van zijn oma was een kind van de laatste generatie Afrikaanse slaven. Stomps Nederlandse moeder is het sluitstuk van de driehoek Afrika, Caribisch gebied, Europa.

Als verteller vorm ik een brug tussen kinderen van nu en oudere verhalen die de moeite waard zijn om door te geven. Kinderen zijn beweeglijk, roepen van alles terug. Net als in de Afrikaanse verteltraditie. Daar gaat de verteller de dia-

loog aan met zijn gehoor, om zijn verhaal te delen en te vergelijken met de ervaringen van de luisteraars. Die orale traditie bindt een gemeenschap, vormt het collectieve geheugen ervan.'

Stomp struint Suriname, de Antillen en het Afrikaanse continent af naar verhalen en geeft ze vervolgens een universele lading mee. 'De verhalen uit al die windstreken verruimen de blik van kinderen op de wereld. Het prikkelt ze om voorbij hun eigen referenties te kijken.'

Afgelopen jaar reisde Stomp naar Ghana. Daar waren ze verbaasd dat iemand uit Europa hen iets kwam vertellen over Anansi. Waren de mensen in Europa geïnteresseerd in die spin? 'Voor onderzoek bezocht ik een klas en geleidelijk aan kwam de heleschoolbevolking door de ramen gluren naar wat die 'blanke Europeaan' daar stond te doen. Vooraf waren ze sceptisch, maar na afloop wilden ze me er houden.'

'Sinds mijn bezoek aan Ghana voel ik een sterkere verantwoording als gekleurde kanstenaar in het steeds globaler georiënteerde westen. We moeten meer initiatief nemen, een plek afdwingen. Ik droom van een wereldvoorstelling over Anansi, met veel ruimte voor de zwarte muziekroots. Anansi heeft het vermogen om vanuit ellende en armoede iets krachtigs te ontwikkelen. Ik wil dat op mijn manier, met een rijkdom aan wereldverhalen, doen.'

'In Ghana zeiden ze dat de spin symbool staat voor het Afrikaanse bewustzijn, dat sterker moet worden. Ik vind het een mooi beeld: een kleine spin die in zijn eentje zoveel in beweging kan zetten.'

Lisa & de gestolen winter, vanaf 4 jaar; Philharmonie Haarlem, t/m 7 jan; www.kalebas.nl

Mirza